

בש"פ 630/20 - דורון כהן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 630/20

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקש: דורון כהן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בירושלים (כב' השופט מ' כדורי) בע"ח 49853-01-20
מיום 22.1.2020

בשם המבקש: עו"ד ארז בר-צבי

החלטה

1. המשיבה הגישה בקשה למתן צו הרחקה לפי סעיפים 17-18 לחוק איסור אלימות בספורט, התשס"ח-2008 (להלן: חוק איסור אלימות בספורט) נגד המבקש בשל חשד שלפיו במהלך משחק כדורגל הוא הניף, יחד עם אחרים, שלט שעליו כתוב "בניריינהמחרגיהינוסיאבניזונות! LF" (להלן: הבקשה והשלט). בבקשתה, עתרה המשיבה להורות כי המבקש לא ייכנס למגרשי כדורגל בכל הארץ למשך שלוש עונות; כי עליו להימצא בתחום מרחק של 100 מטרים ממגרשי כדור לתקופה של שלוש עונות; וכי יוטלו על המבקש הוראות בדבר התנהגות נאותה וסידורים הנדרשים להבטחת קיומו של הצו.

2. ביום 20.1.2020 דחה בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ב' אלעזר) את הבקשה. בית המשפט ציין כי השלט מכיל התבטאות לא ראויה ומשפילה אך מצא כי תוכנו לא בא בגדרי "התבטאות גזענית" כהגדרתה בסעיף 15 לחוק איסור אלימות בספורט. עוד צוין כי גם אם ניתן לראות בעצם ההשתתפות בהנפת השלט כהתנהגות שעלולה להפר את הסדר הציבורי, מטיעוני הצדדים עלה כי הנפת השלט לא בוצעה רק על ידי המבקש, והאחרון אף טען כי לא היה מעורב בהכנסת השלט ולא ידע את תוכנו. בנסיבות אלו, נקבע כי אין מקום להטיל את המגבלות המבוקשות.

עמוד 1

3. המשיבה עררה על החלטת בית משפט השלום (למעט על קביעתו כי השלט אינו מכיל התבטאות גזענית לפי סעיף 15 לחוק איסור אלימות בספורט). ביום 22.1.2020 קיבל בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט מ' כדורי) את הערר. נקבע כי בנסיבות העניין, הנפת השלט עשויה הייתה לפגוע בשלום הציבור, שעליו מבקש חוק איסור אלימות בספורט להגן. בית המשפט דחה את הטענה שלפיה המשיבה פעלה באכיפה בררנית נגד המבקש, בקביעה שבשלב זה טרם הובררה זהותם של יתר המשתתפים בהנפת השלט ועל כן לכל הפחות ניתן לראות בפעולה נגד המבקש כאכיפה חלקית, אשר אינה מצדיקה את דחיית הבקשה. בסופו של דבר בית המשפט קבע כי ניתן להסתפק בהרחקה מצומצמת באופן ניכר מזו שהתבקשה, והורה על הרחקת המבקש ממשחקה של בית"רירושליםעדליום 31.3.2020, כאשר המבקש יהיה פטור מהתייצבות בתחנת המשטרה עת מתקיימים המשחקים.

4. מכאן הבקשה שלפניי, שבגדרה טוען המבקש כי החלטת בית המשפט המחוזי פוגעת בחופש הביטוי, באופן החורג מעניינם הפרטני של הצדדים ומצדיק מתן רשות לערור. לטענת המבקש, אין בהנפת שלט כדי להפר את שלום הציבור והחלטת בית המשפט המחוזי מרחיבה את תחולת חוק איסור אלימות בספורט יתר על המידה. המבקש טוען כי קביעת בית המשפט המחוזי בעניינו היא קיצונית, מקום שלא הוכח כי הוא ידע את תוכן השלט או היה מעורב בהכנסתו למגרש. לבסוף, המבקש גורס כי באופן כללי יש לפרש את חוק איסור אלימות בספורט בצמצום, מכיוון שמדובר בחוק אשר עשוי להגביל את חירויות הפרט באופן בלתי רצוי.

5. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, הגעתי למסקנה כי היא איננה מגלה עילה לבירור ב"גלגול שלישי" לפני בית משפט זה לפי אמות המידה המקובלות בבקשות רשות לערור לפי חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (על סיווג הליכי ההשגה לפי חוק איסור אלימות בספורט ראו החלטת הרשמת ל"בנמלךבבש"פ 7317/15 פלוני' מדינת ישראל(31.12.2015)). עיקר השגות המבקש נוגעות להחלטת בית המשפט המחוזי לסווג את פעולותיו ככאלו שעשויות לסכן את שלום הציבור בנסיבות המקרה דנן. החלטה זו עניינה בעיקר ביישום הדין בעניינו הפרטני של המבקש, ובהינתן הצמצום המשמעותי של המגבלות שהתבקשו מלכתחילה על ידי המשיבה, איני סבור כי מתעוררות במקרה דנן נסיבות מיוחדות המצדיקות מתן רשות לערור.

הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, י' בשבט התש"פ (5.2.2020).

שופט